ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

7. září 2006 *

Ve věci C-489/04,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Sigmaringen (Německo) ze dne 28. září 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 29. listopadu 2004, v řízení

Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen,

proti

Land Baden-Württemberg,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení K. Schiemann, předseda senátu, E. Juhász a E. Levits (zpravodaj), soudci,

* Jednací jazyk: němčina.

generální advokát: A. Tizzano,
vedoucí soudní kanceláře: B. Fülöp, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. prosince 2005,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za A. Jehleho, Weinhaus Kiderlen, A. H. Meyerem a B. Klausem, Rechtsanwälte,

— za řeckou vládu V. Kontolaimosem a K. Marinou, jako zmocněnci,

— za italskou vládu I. M. Bragugliou, jako zmocněncem, ve spolupráci s D. Del Gaizem, avvocato dello Stato,

— za kyperskou vládou C. Likourgosem a A. Markoulli, jako zmocněnci,

— za Komisi Evropských společenství M. Nolinem a F. Erlbacherem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Komise (ES) č. 1019/2002 ze dne 13. června 2002 o obchodních normách pro olivový olej (Úř. věst. L 155, s. 27; Zvl. vyd. 03/36, s. 44), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1176/2003 ze dne 1. července 2003 (Úř. věst. L 164, s. 12; Zvl. vyd. 03/36, s. 211, dále jen „nařízení č. 1019/2002").

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi A. Jehlem, Weinhaus Kiderlen (dále jen „žalobce v původním řízení") a Land Baden-Württemberg (Spolková země Bádensko-Württembersko) ve věci týkající se práva žalobce v původním řízení prodávat olivový olej podle metody zvané „bag in the box".

Právní rámec

3 Nařízení Rady č. 136/66/EHS ze dne 22. září 1966 o zřízení společné organizace trhu s oleji a tuky (Úř. věst. 1966, 172, s. 3025; Zvl. vyd. 03/01, s. 77), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1513/2001 ze dne 23. července 2001 (Úř. věst. L 201, s. 4; Zvl. vyd. 03/33, s. 197, dále jen „nařízení č. 136/66") ve svém čl. 1 odst. 1 stanoví, že se zřizuje společná organizace trhu s olejnatými semeny, olejnatými plody, oleji a tuky rostlinného původu a oleji a tuky z ryb a mořských savců. Odstavec 2 tohoto článku obsahuje seznam produktů, na které se vztahuje nařízení č. 136/66, mezi které patří i olivový olej.

4 Článek 35 odst. 1 nařízení č. 136/66 stanoví pro obchodování s olivovými oleji a olivovými oleji z pokrutin používání označení a definic uvedených v příloze tohoto nařízení. Odstavec 2 upřesňuje, že na maloobchodní úrovni je možno prodávat pouze oleje uvedené v bodu 1 písm. a) a b) a v bodech 3 a 6 přílohy tohoto nařízení.

5 Článek 35a odst. 1 nařízení č. 136/66 zní následovně:

„Pro produkty uvedené v článku 1 mohou být stanoveny obchodní normy týkající se zejména třídění podle jakosti, balení a obchodní úpravy.

Pokud budou takové normy stanoveny, lze produkty, kterých se normy týkají, uvádět na trh pouze v souladu s těmito normami."

6 Příloha nařízení č. 136/66, nazvaná „Označení a definice olivových olejů a olivových olejů z pokrutin, na které odkazuje článek 35", zní následovně:

„1. Panenský olivový olej

Olej získaný z plodů olivovníku, získaný výhradně mechanickými nebo jinými fyzikálními postupy, za podmínek, zejména teplotních, které nevedou ke změně jakosti oleje, a jenž neprošel žádným jiným procesem kromě praní, dekantace, odstředění a filtrace, bez oleje získaného pomocí rozpouštědel nebo použitím chemických nebo biochemických postupů nebo reesterifikací a bez jakéhokoli smíchání s oleji jiných druhů.

Panenský olivový olej se třídí a označuje výhradně takto:

a) extra panenský olivový olej

panenský olivový olej o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 0,8 g na 100 g, a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným pro tuto kategorii.

b) panenský olivový olej

panenský olivový olej o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 2 g na 100 g, a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným pro tuto kategorii.

[...]

3. Olivový olej – směs rafinovaného olivového oleje a panenského olivového oleje

Olivový olej získaný smícháním rafinovaného olivového oleje a panenského olivového oleje, kromě lampantového panenského olivového oleje, o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 1 g na 100 g, a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným pro tuto kategorií.

[...]

6. Olivový olej z pokrutin

Olivový olej získaný smícháním rafinovaného olivového oleje z pokrutin a panenského olivového oleje, kromě lampantového panenského olivového oleje, o obsahu volných mastných kyselin, vyjádřených jako kyselina olejová, nejvýše 1 g na 100 g, a s ostatními charakteristikami, které odpovídají charakteristikám stanoveným pro tuto kategorii."

7 Článek 1 nařízení č. 1019/2002 stanoví:

„1. Aniž je dotčena směrnice 2000/13/ES, stanoví toto nařízení zvláštní normy pro uvádění na trh na úrovni maloobchodu s olivovým olejem a olivovým olejem z pokrutin ve smyslu bodu 1 písm. a) a b) a bodů 3 a 6 přílohy nařízení č. 136/66/EHS.

2. Pro účely tohoto nařízení se ‚maloobchodem' rozumí prodej oleje uvedeného v odstavci 1 v nezměněném stavu nebo jako součást potravin konečnému spotřebiteli oleje."

8 Článek 2 nařízení č. 1019/2002 uvádí:

„Oleje uvedené v čl. 1 odst. 1 se konečnému spotřebiteli nabízejí v balení o maximálním obsahu 5 litrů. Takové balení je opatřeno uzávěrem, který není možné znovu použít, a je označeno etiketou podle článků 3 až 6.

U olejů určených ke spotřebě v restauracích, nemocnicích, jídelnách a jiných podobných zařízeních společného stravování však členské státy mohou pro balení podle typu daného hospodářského subjektu stanovit maximální obsah větší než 5 litrů."

9 Články 3 až 7 nařízení č. 1019/2002 se týkají etiketování balení a články 8 až 10 upravují kontroly provádění tohoto nařízení, jakož i opatření, která jsou nezbytná pro zajištění jeho dodržování.

10 Články 11 a 12 nařízení č. 1019/2002 upravují různá časová pravidla, která mají umožnit přizpůsobení se novým předpisům zavedeným tímto nařízením v přechodném období a umožňují uplatnění opatření nezbytných pro jejich použití.

11 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy (Úř. věst. L 109, s. 29; Zvl. vyd. 15/05, s. 75), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/89/ES ze dne 10. listopadu 2003, kterou se mění směrnice 2000/13/ES, pokud jde o uvádění složek přítomných v potravinách (Úř. věst. L 308, s. 15; Zvl. vyd. 15/07, s. 661, dále jen „směrnice 2000/13"), má podle svého čtvrtého bodu odůvodnění za cíl stanovení obecných pravidel Společenství použitelných horizontálně pro všechny potraviny uváděné na trh.

12 Tato směrnice stanoví zásady, které musí být dodrženy při označování, a způsob, jakým se toto provádí (článek 2), jakož i seznam údajů, které musí být povinně uvedeny na označení všech potravin, jako například název, pod nímž je výrobek prodáván, seznam složek a datum minimální trvanlivosti (článek 3). Podmínky a odchylky týkající se těchto údajů jsou obsaženy v článcích 4 až 17.

13 Článek 14 směrnice 2000/13 tak stanoví, že pokud potraviny nabízené k prodeji konečnému spotřebiteli a zařízením společného stravování nejsou v hotovém balení nebo pokud jsou potraviny baleny v místě prodeje na požádání spotřebitele nebo baleny do hotového balení pro přímý prodej, stanoví členské státy pravidla pro uvádění povinných údajů a mohou stanovit, že uvádění těchto údajů nebo některých z nich není povinné, pokud je zajištěna dostatečná informovanost spotřebitele.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

14 Žalobce v původním řízení prodává olivový olej na maloobchodní úrovni podle metody zvané „bag in the box". Touto metodou se olej stáčí z plničky do dvouvrstvého plastového sáčku („bag") o obsahu pěti litrů, který je označen označením původu a kontrolním razítkem. Sáček má speciální uzávěr na jedno použití, jehož membránu je nutno před vylitím oleje propíchnout. Tento plastový sáček je vložen do nádoby z pálené hlíny („box"), ze které vychází jen hadička pro odebírání výrobku. Z této soupravy („bag in the box") obdrží zákazník požadované množství oleje do nádoby, kterou si sám přinese, nebo kterou si zakoupí přímo v obchodě. S údaji o původu, kvalitě a ceně oleje se může zákazník seznámit na etiketě přilepené žalobcem v původním řízení na nádobě z pálené hlíny.

15 V únoru 2004 Landratsamt Ravensburg, Amt für Veterinärwesen und Verbraucherschutz (správní úřad na úseku veterinářství a ochrany spotřebitele ve správním okrese Ravensburg, dále jen „Landratsamt Ravensburg") nařídil žalobci v původním řízení zastavit obchodování s olivovým olejem podle metody popsané výše. Landratsamt Ravensburg uvedl, že z čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1019/2002 vyplývá, že olivový olej může být prodáván spotřebitelům jen hotově balený v baleních o maximálním obsahu pět litrů.

16 Žalobce v původním řízení nato podal u Verwaltungsgericht Sigmaringen určovací žalobu, kterou se domáhá, aby bylo určeno, že nařízení č. 1019/2002 mu nezakazuje pokračovat v prodeji olivového oleje za použití metody zvané „bag in the box". Dovolával se zejména toho, že nařízení č. 1019/2002 neupravuje prodej nebaleného olivového oleje, nýbrž pouze prodej baleného olivového oleje, a že v důsledku toho jeho článek 2 neobsahuje zákaz prodeje nebaleného olivového oleje, nýbrž pouze požadavky týkající se obchodování s baleným olivovým olejem.

17 Jelikož nařízení č. 1019/2002 bylo přijato jako doplněk ke směrnici 2000/13, tato směrnice se nadále uplatňuje v oblastech, které nejsou zvlášť upraveny tímto nařízením. Článek 14 směrnice 2000/13 přitom připouští možnost nabízet konečnému spotřebiteli potraviny, které nejsou v hotovém balení a ukládá členským státům stanovit podmínky, za kterých musí být povinné údaje uváděny.

18 Krom toho žalobce v původním řízení tvrdil, že metodou zvanou „bag in the box" je spotřebiteli zaručena ochrana srovnatelná s tou, kterou nabízí omezení prodeje olivového oleje pouze na prodej oleje v hotovém balení. Tato metoda zaručuje zejména to, že spotřebiteli nebude nabízen olej špatné jakosti z důvodu příměsí nebo přiložení nesprávného uvedení původu.

19 Předkládající soud má však v této souvislosti pochybnosti, když zejména uvádí, že je bez příliš velkého úsilí možné plastový sáček znovu naplnit, nebo že spotřebitel nevidí etiketu nalepenou na uvedeném sáčku, nýbrž pouze kopii této etikety nalepenou na nádobě, ve které se tento sáček nachází.

20 Výklad navrhovaný žalobcem v původním řízení je zpochybňován Landratsamt Ravensburg. Tento tvrdí, že čl. 2 první pododstavec nařízení č. 1019/2002 obsahuje zákaz nabízet konečnému spotřebiteli nebalený olivový olej.

21 Za těchto podmínek se Verwaltungsgericht Sigmaringen rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1. Musí být články 1 až 12 nařízení (ES) č. 1019/2002 [...] vykládány tak, že tato ustanovení stanoví také pravidla pro nabídku nebalených olivových olejů a olivových olejů z pokrutin konečnému spotřebiteli?

2. Musí být čl. 2 první pododstavec nařízení č. 1019/2002 [...] vykládán tak, že toto ustanovení obsahuje zákaz nabízet nebalené olivové oleje a olivové oleje z pokrutin konečnému spotřebiteli?

3. Podpůrně, musí být čl. 2 první pododstavec nařízení č. 1019/2002 [...] vykládán restriktivně tak, že toto ustanovení sice obsahuje zákaz nabízet nebalené olivové oleje a olivové oleje z pokrutin konečnému spotřebiteli, ale tento zákaz se nevztahuje na prodej nebalených olivových olejů a olivových olejů z pokrutin metodou ‚bag in the box'?"

K předběžným otázkám

K první a druhé otázce

22 Podstatou první a druhé otázky předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda má být nařízení č. 1019/2002 a zejména jeho čl. 2 první pododstavec vykládány v tom smyslu, že olivové oleje a olivové oleje z pokrutin mohou být podle požadavků tohoto ustanovení nabízeny konečnému spotřebiteli pouze balené.

23 Je namístě konstatovat, že názor zastávaný žalobcem v původním řízení, podle kterého je prodej nebaleného olivového oleje a olivového oleje z pokrutin konečnému spotřebiteli přípustný, protože cílem nařízení č. 1019/2002 je jen stanovit obchodní normy pro hotově balený olivový olej a olivový olej z pokrutin, přičemž do rozsahu jeho působnosti nepatří obchodování s těmito nebalenými oleji, nemůže být přijat.

24 Právní základ nařízení č. 1019/2002 totiž tvoří článek 35a nařízení č. 136/66, jehož odst. 1 první pododstavec uvádí, že pro produkty uvedené v článku 1 tohoto nařízení mohou být stanoveny obchodní normy týkající se zejména třídění podle jakosti, balení a obchodní úpravy. Výrobky uvedené v posledně jmenovaném ustanovení, ke kterým patří olivový olej a olivový olej z pokrutin, jsou označeny prostřednictvím

popisu zboží a sazebních čísel kombinované nomenklatury. Tyto výrobky nejsou ani definovány, ani rozlišovány podle úvah spojených s jejich balením.

25 Výrobky, na které se konkrétněji vztahuje nařízení č. 1019/2002, jsou uvedeny v čl. 1 odst. 1 tohoto nařízení. Jsou to olivové oleje a olivové oleje z pokrutin uvedené v bodu 1 písm. a) a písm. b) a v bodech 3 a 6 přílohy nařízení č. 136/66, v níž jsou tříděny na základě rozlišovacích znaků a nezávisle na způsobu obchodování s nimi, to znamená, zda jsou balené či nebalené.

26 Zejména proto, aby se zajistila pravost olivových olejů, stanovilo nařízení č. 1019/2002 obchodní normy týkající se balení těchto olejů. Článek 2 první pododstavec tohoto nařízení stanoví, že oleje se konečnému spotřebiteli nabízejí v balení o maximálním obsahu pět litrů a že toto balení musí být opatřeno uzávěrem, který není možné znovu použít. Krom toho musí být tato balení označena etiketou podle článků 3 až 6 nařízení č. 1019/2002.

27 Tyto normy se vztahují na všechny oleje uvedené v čl. 1 odst. 1 nařízení č. 1019/2002 a stanoví jen jednu výjimku výslovně uvedenou v čl. 2 druhém pododstavci tohoto nařízení. Tato výjimka, která se krom toho netýká povinnosti nabízet oleje v balení, nýbrž pouze obsahu těchto balení, opravňuje členské státy u olejů určených ke spotřebě v zařízeních společného stravování podle typu daného hospodářského subjektu stanovit maximální obsah balení větší než pět litrů.

28 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že kromě výjimky uvedené v předchozím bodě, mohou být olivové oleje a olivové oleje z pokrutin nabízeny konečným spotřebitelům jen tehdy, jestliže jsou v souladu s normami stanovenými v čl. 2 prvním pododstavci nařízení č. 1019/2002 a zejména s požadavkem na balení, který je uveden v tomto ustanovení. Podle čl. 35a odst. 1 druhého pododstavce nařízení č. 136/66 totiž poté, co byly obchodní normy stanoveny, lze produkty, kterých se normy týkají, uvádět na trh pouze v souladu s těmito normami.

29 Tento výklad není vyvrácen výhradou uvedenou v čl. 1 odst. 1 nařízení č. 1019/2002, podle které jsou obchodní normy pro olivové oleje a olivové oleje z pokrutin stanoveny, „aniž je dotčena směrnice 2000/13/ES".

30 Podle prvního bodu odůvodnění nařízení č. 1019/2002 zvláštní pravidla pro označování zavedená tímto nařízením doplňují pravidla stanovená ve směrnici 2000/13, která jsou ustanoveními obecné povahy, použitelnými horizontálně pro všechny potraviny uváděné na trh. V důsledku toho není možno chápat odkaz na směrnici 2000/13, který je obsažen v čl. 1 odst. 1 nařízení č. 1019/2002, v tom smyslu, že by jeho cílem bylo stanovit výjimku nebo osvobození od zvláštních pravidel tohoto nařízení týkajících se označování olivových olejů a olivových olejů z pokrutin, nýbrž v tom smyslu, že má za cíl zajistit kromě respektování těchto zvláštních pravidel i dodržování obecnějších pravidel stanovených směrnicí 2000/13.

31 V oblasti označování olivových olejů a olivových olejů z pokrutin se tak ustanovení směrnice 2000/13, která stanoví například povinnost uvádět čisté množství nebo

dobu trvanlivosti, uplatní současně se zvláštními pravidly stanovenými v nařízení č. 1019/2002, zejména v jeho článcích 3 až 6.

32 Naopak článek 14 směrnice 2000/13, na který se odvolává žalobce v původním řízení a který opravňuje členské státy stanovit podmínky, za kterých není vyžadováno uvádět u nabízených hotově balených potravin údaje stanovené v článku 3 a čl. 4 odst. 2 této směrnice, není relevantní, neboť jednak čl. 2 první pododstavec nařízení č. 1019/2002 zakazuje takovouto nabídku olivových olejů a olivových olejů z pokrutin a jednak členské státy zůstávají příslušné jen co se týče maximálního obsahu balení určených pro společné stravování.

33 Na první a druhou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že nařízení č. 1019/2002 a zejména jeho čl. 2 první pododstavec musí být vykládány v tom smyslu, že olivové oleje a olivové oleje z pokrutin mohou být nabízeny konečnému spotřebiteli jen balené podle požadavků tohoto ustanovení.

Ke třetí otázce

34 Podstatou třetí podpůrně položené otázky předkládajícího soudu je, zda může být čl. 2 první pododstavec nařízení č. 1019/2002 vykládán v tom smyslu, že takový způsob obchodování, jakým je způsob, který používá žalobce v původním řízení (metoda zvaná „bag in the box"), není tímto ustanovením zakázán.

35 Žalobce v původním řízení tvrdil, že metodou zvanou „bag in the box" je spotřebiteli zaručena ochrana srovnatelná s tou, kterou nabízí omezení prodeje olivového oleje pouze na prodej oleje v hotovém balení. Předkládající soud se tedy ptá, zda zvláštnosti tohoto způsobu obchodování mohou bránit jejímu zákazu.

36 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rámci řízení na základě článku 234 ES, založeného na jasném oddělení funkcí mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem, spadá veškeré posouzení skutkového stavu do pravomoci vnitrostátního soudu. Soudní dvůr tedy není příslušný pro rozhodování o skutkovém stavu v původním řízení nebo pro použití pravidel práva Společenství, ke kterým poskytl výklad, na vnitrostátní opatření nebo situace, neboť tyto otázky náleží do výlučné pravomoci vnitrostátního soudu (rozsudek ze dne 9. června 2005, HLH Warenvertrieb a Orthica, C-211/03, C-299/03 a C-316/03 až C-318/03, Sb. rozh. s. I-5141, bod 96).

37 Soudní dvůr nicméně může vnitrostátním soudům poskytnout prvky výkladu práva Společenství, které by pro ně mohly být užitečné při použití pravidla práva Společenství (rozsudek ze dne 23. října 1975, Matisa Maschinen, 35/75, Recueil, s. 1205, bod 3).

38 Jak již bylo uvedeno v bodě 28 tohoto rozsudku, čl. 35a odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 136/66 stanoví, že poté, co byly obchodní normy stanoveny, lze produkty, kterých se normy týkají, uvádět na trh pouze v souladu s těmito normami.

39 Z toho vyplývá, že způsob obchodování s olivovými oleji a olivovými oleji z pokrutin musí být posuzován na základě podmínek stanovených v čl. 2 prvním pododstavci nařízení č. 1019/2002 a musí být považován za neslučitelný s tímto nařízením, nejsou-li tyto podmínky splněny.

40 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že podle takového způsobu obchodování, jaký používá žalobce v původním řízení, koupě olivového oleje a olivového oleje z pokrutin konečným spotřebitelem předpokládá, že se oleje na místě prodeje přelijí z otevřené nádoby, nebo z nádoby, kterou je nutno otevřít, do nádoby, kterou si spotřebitel koupil nebo přinesl.

41 Vzhledem k nezbytnosti takového přelévání nedovoluje tento způsob obchodování vyhovět požadavku stanovenému v čl. 2 prvním pododstavci nařízení č. 1019/2002, podle kterého musí být olivový olej nabízen konečnému spotřebiteli, to znamená prodáván, v balení opatřeném uzávěrem, který není možné znovu použít.

42 Za těchto podmínek není možné se odvolávat, jako žalobce v původním řízení, na případnou slučitelnost balení, ze kterého se přelévá olivový olej a olivový olej z pokrutin, s podmínkami týkajícími se maximálního obsahu, uzávěru a označování uvedenými v čl. 2 prvním pododstavci nařízení č. 1019/2002. Podmínka odpovídajícího uzávěru, která má podle druhého bodu odůvodnění nařízení č. 1019/2002 za cíl zajistit pravost olivového oleje, totiž znamená, že otevření balení může být provedeno jen konečným spotřebitelem.

43 Není rovněž možné tvrdit, tak jak to činí Komise Evropských společenství, že takový způsob obchodování, jako je ten, o který se jedná v původním řízení, je nutno považovat za dovolený, pokud nádoby, do kterých se olej přelévá, splňují podmínky týkající se maximálního obsahu, uzávěru a označování stanovené v čl. 2 prvním pododstavci nařízení č. 1019/2002. Připojení odpovídajícího uzávěru k nádobě až při předání oleje konečnému spotřebiteli nemůže splňovat cíl sledovaný uložením takového systému, neboť pravost olivového oleje a olivového oleje z pokrutin je vystavena rizikům ve stadiu, které předchází tomuto předání.

44 Krom toho, posuzování dovolenosti způsobu obchodování na základě přezkumu nádob případně přinesených spotřebiteli, do kterých se olivový olej a olivový olej z pokrutin přelévá, v místě prodeje by vedlo k tomu, že by tento způsob obchodování byl v některých případech dovolený a v jiných zakázaný, aniž by se podstatně lišil. Takovéto řešení by ztížilo jakoukoliv kontrolu dodržování nařízení č. 1019/2002.

45 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba odpovědět na třetí otázku tak, že čl. 2 první pododstavec nařízení č. 1019/2002 musí být vykládán v tom smyslu, že zakazuje takový způsob obchodování, jako je ten, který používá žalobce v původním řízení, který nesplňuje podmínky stanovené tímto ustanovením.

K nákladům řízení

46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

1) **Nařízení Komise (ES) č. 1019/2002 ze dne 13. června 2002 o obchodních normách pro olivový olej, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1176/2003 ze dne 1. července 2003, a zejména jeho čl. 2 první pododstavec musí být vykládány v tom smyslu, že olivové oleje a olivové oleje z pokrutin mohou být nabízeny konečnému spotřebiteli pouze balené podle požadavků tohoto ustanovení.**

2) **Článek 2 první pododstavec nařízení č. 1019/2002, ve znění nařízení (ES) č. 1176/2003, musí být vykládán v tom smyslu, že zakazuje takový způsob obchodování, jako je ten, který používá žalobce v původním řízení, který nesplňuje podmínky stanovené tímto ustanovením.**

Podpisy.